

РЕШЕНИЕ

№ 51

гр. Кюстендил, 22.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, I СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Татяна Хр. Костадинова

Членове: Евгения Хр. Стамова
Веселина Д. Джонева

при участието на секретаря Галина Г. Кирилова
като разгледа докладваното от Евгения Хр. Стамова Въззивно гражданско дело № 20211500500460 по описа за 2021 година

Производството е образувано по въззивна жалба с вх.№ 267520/27.08.2021г., подадена от „АВС КО“ ООД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, жк. „Хаджи Димитър“, бл. 67, вх. Б, ет. 3, ап. 42, чрез пълномощника адв. Д.П. от САК, с адрес: гр. София, ул. „Рикардо Вакарини“ № 10а, ет. 4, ап. 9 насочена срещу Решение № 260303 от 29.07.2021 г. по гр. д. № 1841/2020 г. по описа на РС – Дупница.

С посоченото решение Дупнишкият районен съд е отхвърлил като неоснователен предявения от „АВС КО“ ООД срещу Л. Л.. П. иск с правно основание чл. 55, ал. 1 от ЗЗД за осъждане на ответницата да заплати на дружеството-ищец сума в размер на 10354.24 лв., представляваща получени без основание суми по 12 бр. разходно-касови ордери и е осъдил на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК „АВС КО“ ООД да заплати на Л. Л.. П. разноски по делото в размер на 200 лева, внесени като депозит за назначаване на съдебно-почеркова експертиза.

Първоинстанционното решение е обжалвано в цялост, като се твърди неправилност, необоснованост и незаконосъобразност. Оспорен е извода на първоинстанционния съд, че по делото не са установени предпоставките на чл. 55, ал. 1 ЗЗД обуславящи уважаване на иска, както следва: обогатяване на ответника, изразяващо се в придобиване на имуществени блага, обедняване на ищеца, причинна връзка между двете, липса на основание за преминаване на имуществените облаги от патримониума на обеднелия в този на обогатилия се. С оглед размера на получаваното по силата на действащ между страните трудов договор възнаграждение в размер на 1200 лева и заключение по изпълнена ССчЕ е обосновано твърдението, че са касае за получени суми, извън

дължимите, като трудово възнаграждение които са получавани по ведомост, като плащания на цялата дължима сума месечно, а не на части. Акцентираща се на обстоятелството, че вещото лице е съвестно и честно е посочило липсващи подписи за получаване на възнаграждение. Прави се анализ на събраните по делото свидетелски показания, като дадените от свид. Н. са определени, като логически свързани и последователни, както в синхрон с останалите доказателства по делото, а показанията на останалите свидетели – посочени от ответницата, объркани, противоречащи и нелогични. Обърнато е внимание на противоречие във факти и обстоятелства, за които свидетелите споделят възприятия и установяващи се от представени по делото разходни касови ордери, според които П. е получавала чрез ордери суми с основание заплата за един и същи месец, многократно надвишаващи определеното и трудово възнаграждение – даден е пример с м. 11.2017г., когато П. е получила сума възлизаща на 2112.15 лева, за основание заплата за м. октомври 2017г., ордери от 22.03.2018г. за сума 1020.00 лева и ордер от 18.05.2018г. за сума 900.00 лева, с основание заплата за м. февруари 2018г. – през м. март ответницата била получила заплата чрез ордер за предходния месец февруари, а няколко месеца по-късно – през м. май заплата за м. февруари. Соча се служебна зависимост на свид. Иванова, като обстоятелство, което е от значение при преценка на показанията и, заинтересованост по смисъла на чл. 172 ГПК, а в обобщение необоснованост на правните изводи, като основаващи се на неправилна преценка на доказателствата. Аргумент в подкрепа на становището за необоснованост на решението се извлича и от обстоятелството, че със заключение на съдебно – графологическа експертиза, било установено, че в по-голямата си част ведомостта за заплати е подписана от П., в разрез с приетото от съда. Действията на съда във връзка с допускането и събирането на това доказателство са определени, като намиращи се в съществено нарушение на съдопроизводствените правила – след като е допуснато изпълнение на съдебно – графологическа експертиза, поради невнасяне на определения депозит, експертизата е заличена, искането за отмяна на определеното за заличаване на експертизата е оставено без уважение и в последствие след приключване на устните състезания, съдът е възобновил производството и назначил експертизата. Тези действия са определени, като намиращи се в ущърб на страна в производството. В жалбата се споменава обстоятелството, че ответницата е близък роднина на ръководителя на Следствена служба – Кюстендил, повод следователите от Окр. Сл. Сл. за да си направят отвод във връзка с образуваната прокурорска преписка, поради познанството си с роднината на г-жа П., заемащ ръководна длъжност в службата, без да е разяснено как това рефлектира във взаимоотношенията между страните.

Иска се постановяване на решение, с което първоинстанционното решение да бъде отменено, като вместо това бъде постановено ново решение с което Л.П. да бъде осъдена да заплати на ищеца сумата 10 354.24 лева, получена от нея без правно основание чрез разходни касови ордери, описани в исковата молба, законната лихва от завеждане на делото до окончателното изплащане на сумата, както и направените по делото разноси за двете инстанции.

Препис от въззивната жалба е връчен на ответницата в първоинстанционното

производство Л. Л.. П. чрез пълномощника й адв. Б.Б..В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК е постъпил писмен отговор от Л. Л.. П. чрез пълномощника й адв. Б.Б..В отговора се твърди незаконосъобразност и необоснованост на постановеното решение, при спазване на съдопроизводствените правила и материалния закон. Доводите, изложени в жалбата са определени, като голословни и неподкрепени от събраните многобройни писмени и гласни доказателства. В отговора се съдържа искане за потвърждаване на обжалваното решение.

Страните не твърдят процесуални нарушения във връзка с извършения от първоинстанционния съд доклад по чл. 146, ал. 1 ГПК.

Жалбата е подадена в срок, от активно легитимиран правен субект и е насочена срещу подлежащ на въззивно обжалване съдебен акт.

Съгласно чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част. По останалите въпроси той е ограничен от посоченото в жалбата. При извършената служебна проверка съдът не намира пороци обуславящи извод за нищожност или недопустимост на обжалваното решение. Решението е изготвено от надлежен орган, функциониращ в надлежен състав, в писмена форма, подписано е и волята на съда не е абсолютно неразбираема. (Решение № 1553/12.11.2001 г. на IV г. о. на ВКС ; Решение № 874/13.05.2002 г. на IV г. о. на ВКС.) Съдът се е произнесъл по исканията на ищеца и в съответствие с изложените в исковата молба фактически обстоятелства.

Във връзка с доводите в жалбата, свеждащи се до оплаквания за неправилна оценка на установяващите от събраните доказателства факти и нарушение при допускане на съдебно – графологическа експертиза, съдът въз основа на представените в първоинстанционното производство доказателства приема за установено следното:

Производството е образувано по искова молба, подадена от „АВС КО“ ООД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр.София, жк“Хаджи Димитър“, бл.67, вх.Б, ет.3, ап.г42, представлявано от упр-л Д.С. срещу Л. Л.. П., ЕГТ ***** .Вземането си ищецът е обосновал с обстоятелствата, че през време на действие на съществувал между страните трудов договор, а именно трудов договор №06 от 06.08.2012г., прекратен със заповед №14/11.09.2018г. на основание чл.325, ал.1 т.1 КТ, при многобройни сигнали за грубо отношение , за некоректно , обидно и с клеветническо съдържание на статии публикувани във вестник, ответницата, освен трудово възнаграждение е получавала и суми, чрез разходен касов ордер без да има основание за това, касиерката е оформяла сумите, като е получавала чрез разходен касов орден, **в които е като основание за плащане е посочена основна заплата за определен месец**, независимо, че същата вече е получила трудовото си възнаграждение за съответния месец и се е разписала за това в книгата на ведомостите. За 2017г. са изброени РКО №6867/21.07.2017г. с който е получена сума 2100 лв., - за м.VI.2021г., с разходен касов ордер №7030/30.09.2017г е получена сума рв размер на 1075.23 лв. – заплата за м.VIII.2017г., с разходен касов ордер №7142/15.11.2017г. е получена сума в размер на 1086.38 лв. – заплата за м.09.2017г., с разходен касов ордер №7169/30.11.2017г. сума в размер на 1025.77 лв., заплата за м.10.2017г., с разходен касов ордер

№7182/30.11.2017г. е получена сума в размер на 1086.38 лв. заплата за м.октомври 2017г., с разходен касов ордер №7252/29.12.2017г. е получена сума в размер на 2098.00 лв. с правно основание заплата за м.11.2017г.- получени през 2017г. 8471.76 лв.През 2018г. според ищеца са получени суми 6260.10 лева, без да е налице основание за това,с разходен касов ордер №7337/31.01.2018г. сума в размер на 1086 лв.- заплата за м.12.2017г., разходен касов ордер №7376/01.03.2018г. сума в размер на 1142.02 лв. – заплата за м.01.2018г., с разходен касов ордер №7418/22.03.2018г. сума в размер на 1020.00 лв. – заплата за м.02.2018г., с разходен касов ордер №7556/18.05.2018г. сума в размер на 900.00 лв – заплата за м.02.2018г., с разходен касов ордер №7632/29.06.2018г. сума в размер на 1091.51 лв. – заплата за м.03.2018г., с разходен касов ордер №7725/31.08.2018г. сума в размер на 1020.57 лв. – заплата за м.05.2018г.

Районният съд е отхвърлил предявения иск, по съображения, че не е доказано да са надвзети суми от ответника, предвид свидетелски показания установяващи, че трудови възнаграждения са изплащани на части, оформяни са и ведомости за заплати, за част от исковия период във ведомостите липсва подпис на ответницата, както поради това, че се касае за получени добросъвестно суми по трудово правоотношение, които на основание чл.271, ал.1 КТ не се дължи връщането им.

Във въззивното производство не се формира спор, относно обстоятелството, на съществуващо между страните трудово правоотношение, за което свидетелства трудов договор от 06.08.2012г.Като страна по трудово – правната връзка, ответницата е заемала длъжността главен редактор при възнаграждение, възлизащо на 1200 лв., което е прекратено със заповед №14/11.09.2018г.

От неоспорени ксерокопия от справки – ведомости за заплати л.6 –л.26 от делото се установява обстоятелството, че са налице подписи срещу имената на Л.П., за получени трудови възнаграждения за 2017г. , за периода февруари – декември, липсва отбелязване за платено трудово възнаграждение за м.януари; за 2018г. за периода януари – март,май- юли и септември като липсва отбелязване за платено/ получено възнаграждение за м.април и м.август 2018г.

На л.27-л.38 от делото са приложени разходни касови ордери, като в тях са налице подписи за съставител/ касиер и получил сумите, за получател се сочи Л.П. със суми 1020.57 лв, за м.05.2018г., за м.03.2018г. – 1091.58 лв, за м.02.2018г. – 900 за м.02.2018г. – 1020 лв, за м.01.2018г. – 1142.02 лв, за м.12.2017г. – 1086 лв, за м.09.2017г. – 1086.38 лв, за м.10.2017г. – 1086.38 лв, за м.10.2017г. – 1020.27 лв, за м.11.2017г. – 2098 лв, за м.08.2017г.- 1075.23 лв. за м.VI 2017г.- 2100 лв. – това са РКО съответно № 7725/31.08.2018г., 7632/29.06.2018г., 7656/18.05.2018г., 7418/22.03.2018г., 7376/01.03.2018г., 7337/31.01.2018г., 7142/15.11.2017г., 7182/30.11.2017г., 7169/30.11.2017г., 7152/29.11.2017г., 7038/30.09.2017г.,6867/21.07.2017г., РКО посочени в исковата молба с изключение на един.

Ответницата е представила, като доказателство по делото допълнително споразумение към трудов договор от 06.08.2012г., заповед №7 относно дефиниране на определени дейности във връзка с извършвана“Реклама“, договор за пълно информационно обслужване

№286 от 02.07.2015г. между Община Сандански и ищцовото дружество, договор за пълно информационно обслужване от 26.02.2015г. между ищцовото дружество и „АДЕЛАЗ“ ЕООД, с месечни вноски от по 258.06 лв, 150.00 лв, договор за пълно информационно обслужване от 22.12.2016г. между „Никко Консулт“ ЕООД и ищцовото дружество с месечни вноски от по 1000 лв. с ДДС, договор за пълно информационно обслужване №14/030 от 03.04.2015г. между „Напоителни системи „ЕАД – клон Струма – Места и „АВС КО“ ООД с месечни вноски от по 600 лв, договор за политическа реклама от 08.03.2017г. между дружеството и ПП Герб- Перник с месечни вноски 1200 лв, договор за политическа реклама от 20.03.2017г. с месечни вноски от по 1000 лева, между ищцовото дружество и И.Т. договор за пълно информационно обслужване от 03.01.2017г. между ищцовото дружество и Български демократичен център с месечна вноска 1000.00 лв. с ДДС, договор за политическа реклама от 09.03.2017г. между ПП Герб и дружеството сцена на услугата 2500 лв, договор за пълно информационно обслужване от 01.08.2014г. за 1 година между МБАЛ Благоевград“ АД и ищцовото дружество, договор за медийно обслужване от 05.11.2012г. между „Агромах 4ЕООД и „АВС КО“ ООД с месечна вноска за 2013г., договор от 15.11.2013г. между „Агромах“ ЕООД и „АВС – КО“ ООД, с месечна вноска 500 лв, за 1 година, договор за пълно информационно обслужване от 01.08.2014г. между „Финансово счетоводна къща „Дупница и“АВС КО,, ООД за сума от по 240.00 лв. за 1 месец, договор за пълно информационно обслужване от 05.01.2015г. с месечна вноска от по 600 лева с Община Долна баня – твърдението в отговора на исковата молба е, че до сключването на тези договори и във връзка с тяхното изпълнение, ответницата е била ангажирана лично, като за това е следвало да полуи възнаграждение в размер на 20%.

Според приложения на л.75 – л.85 са платени суми на трети за спора правни субекти, като ордерите са оформени по аналогичен начин, с посочване на съставител - подпис, имената и подпис на получателя, в по - голямата част от тях в основанието за плащане е посочено заплата.

В заключение с вх.№265372/10.05.2021г. на в.л. Н.Ш., е обективизирана таблица, включваща данни за движение на нетно полагаемо, начислено, получено трудово възнаграждение по ведомост и с РКО от ответника, за периода от 01.01.2017г. до 11.09.2018г., визирани са следните цифри 24006 .06 лв – брутно трудово възнаграждение, 20 556.70 лв., начислено нетно трудово възнаграждение, 16 179.01 лв. изплатено нетно трудово възнаграждение, изплатени суми с РКО с основание заплати 14 7431.93 лв, изплатено трудово възнаграждение по разплащателни ведомости чрез разходни касови ордери 30 731.93 лв, надплатено трудово възнаграждение за периода 10 354.24 лв, при неизплатено по ведомост, поради липса на подписи 4377.69 лв.Вещото лице е посочило, размер на сумите получени по ведомост на 16.03.2021г., при депозит от 200 лева, който е ответницата е трябвало да внесе в 1- седмичен срок, с определение от следващото с.з. на 22.04.2021г. съдът е отменил определението с което е допусната съдебно – графическа експертиза, в с.з. на 18.05. 2021г. е представен документ за внесен депозит за вещи лица, а по – късно преди обявяване на устните състезания за приключени с молба вх.

№265633/18.05.2021г. е поискано внесените суми възлизащи на 350.00 лева, да бъдат върнати на вносителя, представена е и банкова сметка и документ, в който сума 350.00 лева, е описана, като внесена за изпълнение на съдебно – счетоводна и съдебно – графическа експертиза. По рано за изпълнение на съдебно – счетоводна експертиза е бил определен депозит от 300.00 лева.

От разказа на свид.М.Н. става ясно, че тя има счетоводна къща, извършваща счетоводни услуги на фирми - физически или юридически лица, знае, че в дружеството има касиер, който изчислява заплатите и ги раздава, парите се раздават срещу подпис по ведомост. Знае за плащания извън заплатата - с ордер, фактура. При сравнения между ведомости и РКО Н. установила, че има надплатени суми, но не знае кой е наредил плащанията. Свид.Т.С. и Р.И. потвърждават, че паричния поток в дружеството е бил регистриран, счез счетоводство, имало е финансов директор В.П., а след неговото напускане И.К., която държала всичко под отчет. Касиери или счетоводителя винаги са били на отчет. Получавани са сума надхвърлящи трудовото възнаграждение, тъй като не достигали хора, за статии, но като част от заплатата, а не отделно. Не помни какво е било съдържанието на ордерите. Свидетелката Н. към момента се намира в служебни взаимоотношения с П.. Свидетелят С. е работила като касиер и деловодител в дружеството, като относно изплащането на трудовите възнаграждения, е наясно, че това е ставало с РКО и по ведомост, разликата в начислените суми в РКО и ведомостта, определя, като хонорари, каквито чести били изплащани за написани статии, като потвърждава че процесните - предявени и РКО касаят именно такива плащания.

В хода на производството съдът е назначил съдебно – графологическа експертиза, поради невнасяне на депозита, определен за изпълнението и, съдът заличава експертизата, след което възобновява производството и назначава отново експертизата, с представеното заключение с вх.№ 266766/05.07.2021г. се установява, че подписите в представените ведомости за заплати за „АВС КО“ ООД за периода м.02, 03, 04, 06, 09, 10 и 12 2017г. и за м.02, 03, 05, 06, 07, 2018г. и РКО с № 4142, 7182, 7169, 7252, 6867, 7039, за период 2017г., номера 7725, 7556, 7718, 7376, 7337 за период 2018г., принадлежат на Л.П. - не е потвърден подписа на РКО 7632 и 7142.

Предвид изложените обстоятелства, съдът прецени подадената жалба за неоснователна. Съображения:

Съвсем подробно, първоинстанционният съд е изложил в мотивите, представляващи неразделна част от решението, при какви обстоятелства предоставена – получена парична сума, подлежи на връщане, при съобразяване на съдебна практика и задължителните предписания на ВКС дадени в т.1 от ППВС №1/18.05.1979г. по гр.д.№1/79г. Съдът препраща към тях и не намира за нужно да ги преповтаря. В тежест на ищеца при предявен иск с правно основание чл.55, ал.1 пр.3 ЗЗД е да докаже плащане – предаване на търсената сума на ответника, който следва да докаже, че е налице основание за получаване на сумата. Като има предвид, че изплащането на трудовите възнаграждения е подробно регламентирано в КТ – в предприятието, където се извършва работата, авансово или

окончателно всеки месец на два пъти, доколкото не е уговорено друго, лично на работника или служителя по ведомост или срещу разписка или по писмено искане на работника или служителя - на негови *близки*, по писмено искане на работника или служителя трудовото му възнаграждение се превежда на влог в посочената от него банка(чл.270 КТ), отчитайки факта, че работодателят е все пак търговец, а търговец поначало разполага със знания и умения , различаващи се от тези на лице, непритежаващо това качество, претенцията за заплащане на исковите суми, би трябвало да бъде обоснована с повече допълнителни обстоятелства, които да позволяват една обоснована оценка, житейска и правна, на състояние в **което търговецът е платил определена сума на ответника**, наето от същия по трудов договор лице, при строга отчетност при разходване на средства в предприятието, при какви обстоятелства и защо е извършено плащането и защо сумата подлежи на връщане.

Установи се, че по ведомости, ответницата е получила трудово възнаграждение за 2017г. без м.януари, и за част от 2018г. –януари, февруари и март.С представените РКО, се удостоверяват допълнителни плащания, като трудово възнаграждение дължимо за 2017г. – за месеците юни, август, септември, октомври и ноември и за част от 2018г. януари, февруари, март, май, юни, юли и август 2018.Същевременно липсват доказателства за плащане на начислено възнаграждение в размер на 1020.15 лв за м.януари 2017г. и за 285.05 лв. дължимо за м.септември, 1026.15 дължимо за м.август, и 1020.57 лева дължимо за м.април 2018г. – сума възлизаща на 3591. 00 лева, при получени през периода 01.01.2017г. до 11.09.2018г. 30731.93 лв начислено нетно възнаграждение по ведомост 20556.70 лв) а по процесните РКО при сумиране на сумите сума 14731.84(.93 лв. по закл. на в.л.)дори и при приемане, че всички са подписани от ответницата.

При съществуващата между страните трудово – правна връзка, при приемане, че всички РКО са подписани от ответницата, за получаването на суми от наетата по трудово правоотношение ответница П., чрез РКО, подписани от касиер по обичайния начин на разплащане в дружеството при липса на други твърдения и доказателства, решаващ за преценката по основателността на иска е текстът на чл.271 КТ,работникът или служителят не е длъжен да връща сумите за трудово възнаграждение и обезщетения по трудовото правоотношение, които е получил добросъвестно, в тези случаи съгласно ал.2 виновните длъжностни лица, които са наредили или допуснали неоснователното изплащане на сумите по предходната алинея, носят имуществена отговорност.Т.е доколкото са получени търсените суми от ответницата, като в основанието за получаването на част от сумите е посочено заплатата, в други са отразени, като плащания за определен месец от периода на действащото между страните трудово правоотношение, и не се спори за това, че тези документи са подписани от лица – касиер и съставител, работещи в същото дружество, на които е било възложено плащането на средства, и от показанията на свидетелите се установи, че плащанията на трудови възнаграждения е ставало именно с РКО, съставени от касиер или счетоводител, които са се отчитали на по – висшестоящ в администрацията на дружеството субект, като няма противоречие в показанията за това, че често в дружеството

са били извършвани плащания за допълнителна работа – изготвени статии или други журналистически материали, не само, че презумпцията за добросъвестно получаване на сумите не е оборена, но с висока степен на интензитет се потвърждава тезата на ответницата, че получаването на сумите не е ставало без основание.

Изнесените от свидетелите сведения не са определящи за решаващия извод на съда за неоснователност на иска, основаващ се на установени обстоятелства по чл.271 КТ, но все пак съдът с оглед доводите в жалбата намира за необходимо да отбележи с оглед и разпоредбата на чл.12 ГПК че от дадените показания у съда не остава убеждение нито за преднамереност, поради една или друга причина, нито е налице съществено противоречие, нито друга причина, поради която установените с показанията на свидетелите обстоятелства да бъдат игнорирани.

Що се отнася до действията на първоинстанционния съд, изразяващи се в назначаването на съдебно – графологическа експертиза, след първоначалното и заличаване като има предвид разпоредбата на чл.76 ГПК, според която всяка страна предварително внася в съда разноските по действията, които е поискала. Сумите за разноски по действия по искане на двете страни или по инициатива на съда се внасят от двете страни или от едната страна според обстоятелствата и чл.158 ГПК, според която ако събирането на някое доказателство е съмнително или представлява особена трудност, съдът може да определи съответен срок за събирането му, след изтичането на който делото се гледа без него и ал.2 при по-нататъшното разглеждане на делото доказателството може да бъде събрано, ако това не забавя производството, съдът не намира допуснато процесуално нарушение, обосноващо изключване на събраните чрез съдебно – графологическа експертиза сведения. Съдържанието на цитираните законови текстове сочи, че невнасянето на определените разноски в определения срок за събиране на доказателства не се свързва с недопустимост на доказателственото искане – то би било недопустимо в хипотезите на чл.159, ал.1 ГПК и чл.164, ал.1 ГПК – доказателственото искане няма значение за решаване на делото и забрана за установяване на определени факти с доказателства. Освен това съгласно чл.195, ал.1 ГПК – съдът служебно би могъл да назначи вещо лице, за изясняване на възникнали по делото въпроси, за които са били необходими специални знания.

С оглед на изложеното подадената жалба е неоснователна, което предвид разпоредбата на чл.78 ГПК обосновава неоснователност на искането за заплащане на деловодни разноски.

Ответницата Л.П., от друга страна, не е представила доказателства за направени разноски за въззивното производство, поради което такива не и се присъждат.

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260303 от 29.07.2021 г. по гр. д. № 1841 по описа на

Районен съд – Дупница за 2020 г.

Решението подлежи на обжалване от страните с касационна жалба пред Върховния касационен съд в 1 – месечен срок от връчването му на същите.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____